

D.966

OŚRODEK DOKUMENTACJI
ZABYTEKÓW w WARSZAWIE
KARTA EWIDENCYJNA ZABYTEKÓW
ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

A B C D E F G H I J K L M N O P R S T U V W X Y Z

Nr 10903
DOLNOŚLĄSKIE

1. Obiekt 1236/1 SZARYTEK
KLASZTOR SIOSTR SW. ELŻBIETY I SZPITAL SW. JÓZEFA

2. Czas powstania
1882, 1887,
1948

3. Miejscowość
WROCLAW

4. Adres
ul. św. Józefa 1-3
nr hipoteczn. [REDACTED]

5. Przynależność administracyjna
województwo miasto wojewódzkie
Wrocław
gmina [REDACTED]

6. Poprzednie nazwy miejscowości
Wortizlawia (bis. Thiemar)
1193 - Vrauzlav
1201 - Wraczelew i in.
najczęściej Vratislavia

7. Przynależność administracyjna
1 VI 1975

województwo miasto wojewódzkie
Wrocław

8. Właściciel i jego adres

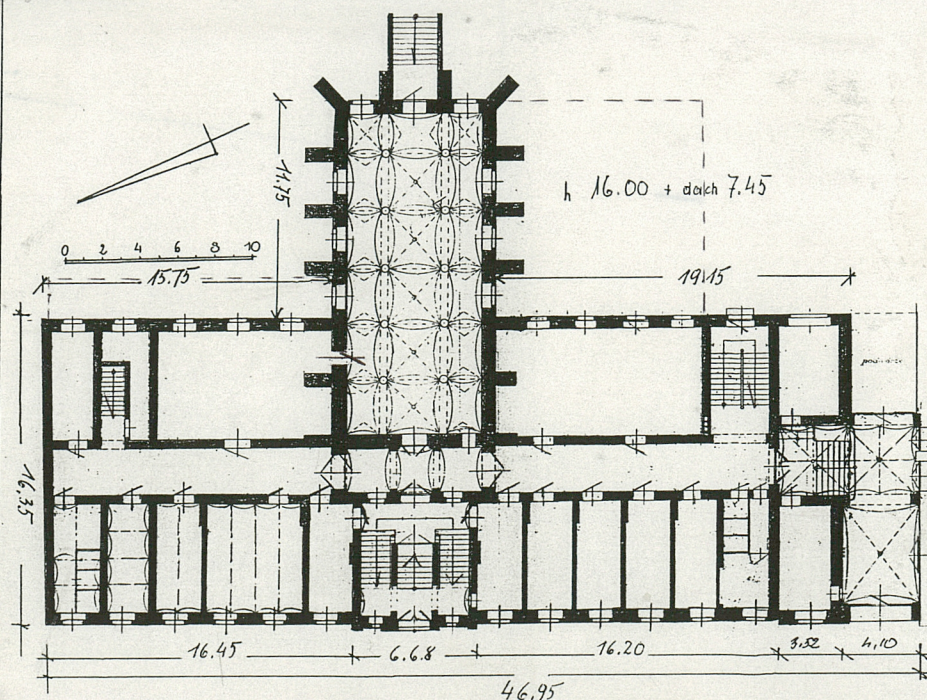
Zgromadzenie Sióstr św.
Elżbiety
Dom Prowincji Wrocławski

9. Użytkownik i jego adres

J.W.

10. Rejestr zabytków

1371A/03/1-3 z 18.07.2003
Nr 537/Wm data

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu.

Klasztor Szarych Sióstr św. Elżbiety i przytułek św. Józefa.

1857 - założenie placówki Zgromadzenia we Wrocławiu przez ówczesną przełożoną Klasztoru w Nysie Matkę Marię Markert.

1881-1882 - budowa klasztoru z inicjatywy przełożonej generalnej Matki Franciszki Werner.

(1 VI 1881 - położenie kamienia węgielnego)

Znajdujący się w archiwum projekt elewacji zawiera datę 30 VI 1881 r. - jako datę zatwierdzenia przez policję budowlaną. Ponadto na projekcie figuruje u dołu podpis B.

Steikela, a w lewym rogu u góry pieczęć magistratu we Wrocławiu. Projekt przewidywał budynek 3-kondygnacyjny, o wydłużonej symetrycznej bryle i osiowej fasadzie akcentowanej ryzalitem zwieńczonym wysokim szczytem o formach neogotyckich, ponadto przewidywał wykończenie elewacji cegłą lico-
wą. Od ogrodu, na osi wejścia głównego usytuowano kaplicę

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, wnętrze, uy osażenie instalacje)

Budynek usytuowany w ośrodku historycznym miasta, na południowym brzegu Wyspy Tumskiej, na południowy wschód od katedry św. Jana. Zlokalizowany po wschodniej stronie ul. św. Józefa, fasadą skierowany na zachód, z lekkim odchyleniem w kierunku północnym. Od jezdni oddzielony wąskim chodnikiem. Elewacja tylna wschodnia wychodzi na ogród klasztorny, ograniczony od północy ślepą ścianą sąsiedniego budynku, od wschodu murem ogrodzeniowym, od południa szeregiem budynków gospodarczych i drugą kaplicą. Jest obiektem w zabudowie zwartej, od południa mur dawnego szpitala zachowany szczątkowo.

Wzniesiony z cegły ceramicznej pełnej palonej na zaprawie cementowo-wapiennej, elementy detalu architektonicznego użytego w portalu głównym, stopnie zewnętrzne - kamienne, detal architektoniczny wnętrza - z cegły kształtowanej i metalowy. Stropy masywne betonowe płaskie na dźwigarach stalowych i odcinkowe ceglane na dźwigarach stalowych, skotwione ze ścianami za pomocą stalowych prętów. W budynku kaplicy stropy masywne ceglane odcinkowe na stalowych dźwigarach, krzyżowe na stalowych dźwigarach wspartych na ścianach zewnętrznych i dwu rzędach metalowych kolumn i płaski żelbetowy .o prze-

Więźba dachowa drewniana wieszarowa, o dwóch wieszakach, kryta dachówką ceramiczną podwójnie. Rynny, rury spustowe i opierzenia z blachy cynkowej. Komunikacja pionowa: klatka schodowa boczna południowa dwubiegowa powrotna oraz główna środkowa trzybiegowa rozdzielna, żelbetowe wsparte na ceglanych spocznikach, sklepionych odcinkowo i na dźwigarach stalowych, stopnie i balustrady drewniane, tralkowe, ponadto dwa biegi pojedyncze schodów - masywnych murowanych z drewnianymi stopniami (północny do piwnic i południowy z sieni na wysoki parter). Posadzki: w piwnicach z płytek ceramicznych i cementowe wylewane, na wyższych kondygnacjach - w ciągach komunikacyjnych płytki ceramiczne wielobarwne i podłogi drewniane z desek, w sali pod kaplicą na parterze klepka parkietowa, w pokojach deski. Stolarka okienna drewniana skrzynkowa, w kaplicy ramiaki stalowe, stolarka drzwiowa ramowo-płyci-

<p>14. Kubatura</p> <p>ok. 18.480 m³</p>	<p>15. Powierzchnia użytkowa</p> <p>ok. 2.347 m² (bez piwnic)</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne</p> <p>Klasztor</p>	<p>17. Urzytkowanie obecne</p> <p>Klasztor - dom prowincjalny</p>
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja</p> <p>Klasztor został w V 1945 r. zniszczony uderzeniem bomby, uległy zniszczeniu: dach, częściowo stropy, duże fragmenty ścian magistralnych górnych kondygnacji. W 1948 r. został odbudowany. Dokumentację wykonało Przedsiębiorstwo Bud.-Sanit. "STYL", spółka Jawna z Wrocławia, ul. Stawowa. Przy odbudowie wprowadzono zmiany. Porównując z zachowanym projektem elewacji można stwierdzić, że budynek klasztoru podniesiono od zachodu o jedną kondygnację, wyrównując linię dachu z linią dachu kaplicy i likwidując szczyt wejścia głównego i dawnego przejazdu wraz z łącznikiem nad ulicą. W 1972 r. - remont zabezpieczający i umocnienie ściany szczytowej k. przejazdu - wg dokumentacji technicznej wykonanej przez arch. Sobańskiego. 1992-93 - przełożenie dachu kaplicy.</p>		<p>19. stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</p> <p>Stan techniczny budynku dobry. Wymagany remont tynków kaplicy.</p> <p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <p>Wskazana odbudowa łącznika nad ulicą, między nowicjatem a Klasztorem wg zachowanych projektów. Odbudowa konieczna w celu odtworzenia fragmentu panoramy na Ostrów Tumski z lewego brzegu Odry. Wskazana odbudowa szpitala, zlokalizowanego na południe od Klasztoru, którego fragmenty zachowały się od strony południowej Klasztoru.</p>	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowania)

Archiwum Budowlane - teka nr 2108

22. Bibliografia

- 1) Erinnerungen an die Gedenkfeier des 50-jährigen Bestehens der Congregation der Grauen Schwestern von der heil. Elisabeth am 27 September 1892, Breslau 1893.
- 2) J. Jungnitz, Das St. Joseph - Stift in Breslau, Breslau 1907.
- 3) J. Schweter, Historia Zgromadzenia Szarych Sióstr św. Elżbiety, Breslau 1937, w tłum. siostry Akwiny Schaefer, s. 130-133.

23. Źródła ikonograficzne i fotografia (rodzaj, miejsca przechowania, sygnatura)

Rysunek Klasztoru (elewacja główna) z 1907 r. wg publikacji J. Jungnitza, s. 49.

24. Uwagi różne

25. Opracował

tekst

B. Uszałowicz-Piąty III 1994 r.

imię, nazwisko, data, podpis

plany, rysunki

B. Uszałowicz-Piąty III 1994 r.

imię, nazwisko, data, podpis

zdjęcia fotogr

B. Uszałowicz-Piąty III 1994 r.

imię, nazwisko, data, podpis

miejsce przechowania negatywów

Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisów prawa autorskiego

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

27. Załączniki

5 wkł.

1. Miejscowość WROCŁAW	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) Klasztor Sióstr św. Elżbiety i szpital św. Józefa	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) Opis.
---------------------------	---	---

c.d. rubr. 12

pw. Niepokalanego Poczęcia NPMarii, która otrzymała bogaty wystrój: wizerunki apostołów i sceny z życia św. Elżbiety na filarach międzyokiennych - pędzla malarza brlińskiego Nowaga, obraz ołtarzowy pędzla malarza historycznego Wintera, figury ołtarzowe św. Józefa i św. Augustyna dłuta rzeźbiarza z Łądku Thamma, który wykonał także rzeźbę portalową św. Józefa z Dzieciątkiem, fundacji kanonika Kleina, kuratora Zgromadzenia, malowidła na szkło wykonał malarz Redner.

1887 - budowa szpitala św. Józefa przy ul. Graupengasse, który przybudowano do klasztoru od strony południowej, łącząc obie bryły wąskim 2-osiowym łącznikiem z bramą przejazdową, z inicjatywy przełożonej generalnej, Matki Melchiory Klammt. Budynek wzniesiono wg projektu diecezjalnego budowniczego Ebersa, w stylu tzw. neogotyku ceglanego szkoły hanowerskiej.

1889 - przeniesienie domu generalnego z Nysy do Wrocławia z inicjatywy Matki Melchiory.

1890 - wykończenie szpitala, który uzyskał nowoczesne wyposażenie i stał się jedną z najlepszych lecznic na wschodzie Niemiec.

1892 - wzniesienie oratorium pw. św. Józefa wg projektu Ebersa, przez mistrza budowlanego Steckela.

1901 - wzniesienie łącznika nad ulicą między nowicjatem a klasztorem.

W następujących latach wzniesiono zabudowania gospodarcze: 1888 - stajnie, 1889 - budynek usytuowany za oratorium,

1896 - drugi budynek mieszkalno-gospodarczy za oratorium, 1925 - pralnie.

V 1945 - zniszczenie uderzeniem bomby budynku szpitala, części klasztoru, części nowicjatu oraz łącznika.

do 1948 - odbudowa klasztoru przy jednoczesnym wprowadzeniu zmian w architekturze: likwidacja ozdobnych okien 3 kondygnacji i nadbudowa piętra, likwidacja szczytu ryzalitu środkowego i wyrównanie bryły od zachodu jedną linią gzymsu podokapowego. Do zachowanej bryły klasztoru włączono fragment dawnego szpitala, całość otynkowano, tak że ta kompilacja jest z zewnątrz nieczytelna.

Wkładkę założył: B. Uszałowicz-Piąty III 1994 r.

(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów:

Jedn. Wyd. Akcyd. Olsztyn zam. 1299/8/78
OZGraf. ZP. Ostróda zam. 1040 n. 20000

*Deluio: 1881-1883, bud. STECKER Berthold, szpital 1887-93,
maj. EBERS Joseph
Szpital św. Józefa 1945, podwyższenie klasztoru 1945-48,*

ok. 1960 - rozbiórka resztek szpitala - zachowując od ulicy fragment na szerokości 3 osi okiennych oraz część muru parteru, który służy za ogrodzenie.

c.d. rubr. 13

nowa, w większości przeszklona, do piwnicy i do przejazdu od strony podwórza drzwi stalowe.

Budynek klasztoru na rzucie wydłużonego prostokąta, z prostokątną kaplicą w partii centralnej, ustawioną poprzecznie w stosunku do korpusu klasztoru i wysuniętą ku wschodowi na 4 osie okienne, 3-traktowy, o układzie korytarzowym, kaplica jednoprzestrzenna. 4-kondygnacyjny, w całości podpiwniczony. Wejście główne umieszczone centralnie na 8. osi elewacji, trzybiegowymi schodami na wysoki parter. Na osi wejścia usytuowana część kapliczna, wydłużona poprzecznie do osi klasztoru. W partii północnej jednobiegowe schody do piwnicy, w partii południowej pion dwubiegowej klatki schodowej na całą wysokość budynku. Drugie wejście do budynku z krytego, sklepionego, dwuprzęsłowego łącznika w formie przejazdu, skąd wejście pojedynczym biegiem schodów na wysoki parter. Osiowy, wzdłużny układ korytarzowy identyczny na wszystkich kondygnacjach (łącznie z piwnicami). Budynek kaplicy, wtopiony w bryłę klasztoru na szerokość jednego traktu, trzypoziomowy, na wszystkich kondygnacjach jednoprzestrzenny. W piwnicy i na parterze jest to 3-nawowa i 6-przęsłowa sala, przykryta sklepieniem krzyżowo-odcinkowym, na 1. piętrze hala wysoka na pozostałe kondygnacje (8.70 m) i przykryta sklepieniem krzyżowo-gwiazdowym, zbudowanym na bazie stropu odcinkowego, obecnie przerobionym na strop płaski.

Budynek posadowiony na terenie płaskim. Bryła wydłużona, od zachodu jednolita, nakryta dachem dwuspadowym, od wschodu rozbita bryłą kaplicy, ustawioną poprzecznie do podłużnej bryły klasztoru, której ściany rozczołkowane przyporami przez całą wysokość elewacji. Od południa do klasztoru przylega dawny łącznik 2-osowy (z przejazdem), który obecnie tworzy z klasztorem jedną bryłę, za łącznikiem fragment (3osie) dawnego szpitala, całkowicie przebudowany.

Fasada zachodnia: 4-kondygnacyjna i 17-osiova, 16. i 17. oś konstrukcyjnie należą do zachowanego fragmentu dawnego szpitala, do którego należą także 3 osie sąsiedniej budowli (na południe od przejazdu bramnego). Elewacja pokryta tynkiem gładkim w kolorze beżowym, o ciemniejszych obramieniach okien i z zielonym pasem pod gzymsem kordonowym. Partia centralna z wejściem głównym - 4-kondygnacyjna i 3-osiova, akcentowana płytkim ryzalitem, także ryzalitowo wysunięta 16. oś elewacji z szerokim otworem bramy przejazdowej. Przyziemie elewacji wydzielone profilowanym gzymsem okapowym, okna piwnic prostokątne, poziome, osłonięte kratami. Wszystkie okna elewacji prostokątne. Okna parteru ujęte w sfazowane ościeża, z kamiennymi parapetami, połączonymi wydat-

1. Miejscowość WROCŁAW	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) Klasztor Sióstr św. Elżbie- ty i szpital św. Józefa	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) Opis.
---------------------------	--	---

c.d. rubr. 13

nym gzymsem. W 16. osi kwadratowe okno bez obramienia, ujęte w dwie murowane konsole, nakryte pulpitowymi daszkami z dachówek. 1. piętro wydzielone gzymsem kordonowym o głębokim profilu, z pasem tynkowym u dołu w kolorze zielonym. Gzyms łączy się z parapetami okiennymi. Okna 3. i 4. kondygnacji w szfrazowanych ościeżach o uproszczonym profilu (na 3. kondygnacji okna 2., 3., 4. i 5. osi bez rozglifienia).

RYZALIT do wysokości 3. kondygnacji flankowany pilastrami na trapezowych cokołach, wydzielonych odcinkami gzym-su. Otwór drzwiowy o łuku dwuramiennym, ujęty w szfrazowane ościeża, przedłużone u góry w łuk ostry, wydzielający płaszczyznę nad drzwiami w formie gładkiego tympanonu ozdobionego pękiem 3 róż i kamienną plakietką z datą "1882". Po bokach wejścia dwa prostokątne okienka. Ta część ryzalitu oddzielona gzymsem, nad którym w partii centralnej wysoka wimperga kamienna flankowana sterczynami na liściastych konsolach. Po obu stronach konsol 3 ślepe ostrołukowe arkadki, z których środkowa poprzedzona trójkątnym szczycikiem z kwiatonem - szczyciki na osi okienek bocznych dolnej kondygnacji. Nad wimpergą kamienna figura św. Józefa z Dzieciątkiem pod wysokim baldachimem i na tle 3 ślepych ostrołukowych arkad. Po bokach 2 okna prostokątne, nad nimi 2 okna ostrołukowe, w szfrazowanych obramieniach, na szczycie na osi jedno okno ostrołukowe. Brama w portalu - ramowa, dwuskrzydłowa, w górnej partii przeszklona i osłonięta kratą.

Elewacja wschodnia - ogrodowa, rozbita bryłą kaplicy na część północną i południową. Przed właściwą elewacją klasztoru od strony południowej cofnięta w głąb elewacja partii łącznika z przejazdem bramnym: 2-osiova i 4-kondygnacyjna, okna 6-polowe. W przyziemiu szeroki otwór przejazdu, zamykany dwuskrzydłowymi żelaznymi wrotami.

Elewacja południowa - ogrodowa: 4-kondygnacyjna i 6-osiova, tynkowana na szaro, tynk gładki. W 1. osi parteru okno prostokątne w układzie poziomym, 4-dzielne (nowe), nad nim okna prostokątne (w układzie pionowym) o 6-dzielnej stolarce. W 2. osi okna z ozdobną stolarką, w 4. osi wyjście na taras nad przybudowaną kotłownią. Na 3. kondygnacji na 4-5-6 osi okiennej 2 balkony z balustradą murowaną pełną, pod okapem gzyms profilowany.

Wkładkę założył: B. Uszałowicz-Piaty III 1994 r.
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów:

Elewacja północna - ogrodowa: 4-kondygnacyjna i 5-osiova, tynkowana jak poprzednia. Okna prostokątne, na 1-2-3 kondygnacji balkony przez całą jej długość, o balustradzie murowanej pełnej. Pod okapem wąski gzyms profilowany.

KAPLICA. Elewacja południowa: 2-kondygnacyjna, 4-osiova, osie wydzielone uskokowymi przyporami, wysokimi na całą elewację. 1. kondygnacja wydzielona gzymsem okapowym, nakrytym płytą cementową. Okna na 1-2-3 osi prostokątne, o 6-polowej stolarce. Okna 2. kondygnacji na 1-2-3 osi ostrołukowe, 8-polowe (stalowe ramiaki), okno 4. osi wąskie, 4-polowe. Pod okapem gzyms uskokowy. Elewacja wschodnia: 3-kondygnacyjna, 3-osiova, osie wydzielone uskokowymi przyporami z cementowymi okapnikami, przypory skrajne ustawione ukośnie. Przestrzeń między dwiema środkowymi przyporami zabudowana do ok. połowy wysokości, tutaj, na osi elewacji prostokątny otwór drzwiowy, nad nim zaznaczona w tynku ostrołukowa płycina, w której kamienna figurka Immaculaty. Całość ujęta ostrołukową profilowaną listwą w tynku. Wejście poprzedzone 10 kamiennymi stopniami ze schodkową murowaną balustradą po bokach. Partie boczne 1. kondygnacji elewacji wydzielone gzymsem okapowym, zawierają po jednym prostokątnym oknie. W 2. kondygnacji, w partii centralnej między przyporami, ostrołukowa płycina okienna, w obu partiach bocznych po jednym wąskim ostrołukowym oknie w profilowanych ościeżach. W partii szczytu pośrodku dwa ostrołukowe okienka bliźniacze i po jednym po bokach. Elewacja północna: 2-kondygnacyjna i 4-osiova, osie wydzielone przyporami, 1. kondygnacja wydzielona gzymsem okapowym. Rozmieszczenie i kształt okien - jak w elewacji południowej.

Wnętrze. Wejście do budynku trójbiegową rozdzielną klatką schodową, pozbawioną wystroju poza drobnymi elementami snycerki balustrady i drzwi sieni - na podeście parteru. Klatka schodowa południowa zawiera balustradę z drewnianych smukłych tralek. W ciągach komunikacyjnych i salach brak wystroju. W sieni przejazdowej dwuprzęsłowe krzyżowo-gwiazdziste sklepienie żebrowe, o żebrach formowanych z cegły kształtowanej oraz z liściastymi wspornikami. Aula na parterze jest 3-nawową halą, o krzyżowych sklepieniach wspartych na dwu rzędach metalowych kolumn o odlewanych liściastych kapitelach malowanych na złoto. Kaplica jest jednoprzestrzennym pomieszczeniem, nakrytym płaskim stropem. Z pierwotnego wyposażenia zachowała się posadzka z wielobarwnych płytek oraz komplet ławek. Ołtarz pochodzi ze zniszczonej kaplicy nowicjatu pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa.

1. Miejscowość
WROCŁAW

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)
Klasztor Sióstr św. Elżbie-
ty i szpital św. Józefa

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
Opis.

c.d. rubr. 13

Obiekt posiada w dużym stopniu zachowaną autentyczną stolarkę okienną i drzwiową. Drzwi przejazdu: drewniane ramowo-płycinowe trzydzielne wrota z osobnym przejściem dla pieszych i z ostrołukowym naświetlem; drugie drzwi przejazdu: dwuskrzydłowe wrota obite dwustronnie blachą stalową, z przeszklonym naświetlem ostrołukowym. W przejeździe dwie pary jednoskrzydłowych drzwi z ostrołukowym naświetlem, ramowo-płycinowe, przeszklone w górnej partii. Drzwi na parterze wydzielające partię korytarza przy auli - ramowo-płycinowe, dwuskrzydłowe, przeszklone, z naświetlem o łuku odcinkowym; drzwi na parterze wydzielające pierwszy bieg schodów - dwuskrzydłowe, ramowo-płycinowe, przeszklone, z elementami snycerki w formie liści przy ramach okalających szyby; drzwi do auli - dwuskrzydłowe, ramowo-płycinowe: 8-polowe, ramy profilowane. Pozostałe drzwi ramowo-płycinowe, jednoskrzydłowe, górne płyciny przeszklone, niektóre posiadają ozdobne nacięcia. Ponadto zachowana niekiedy autentyczna ślusarka.

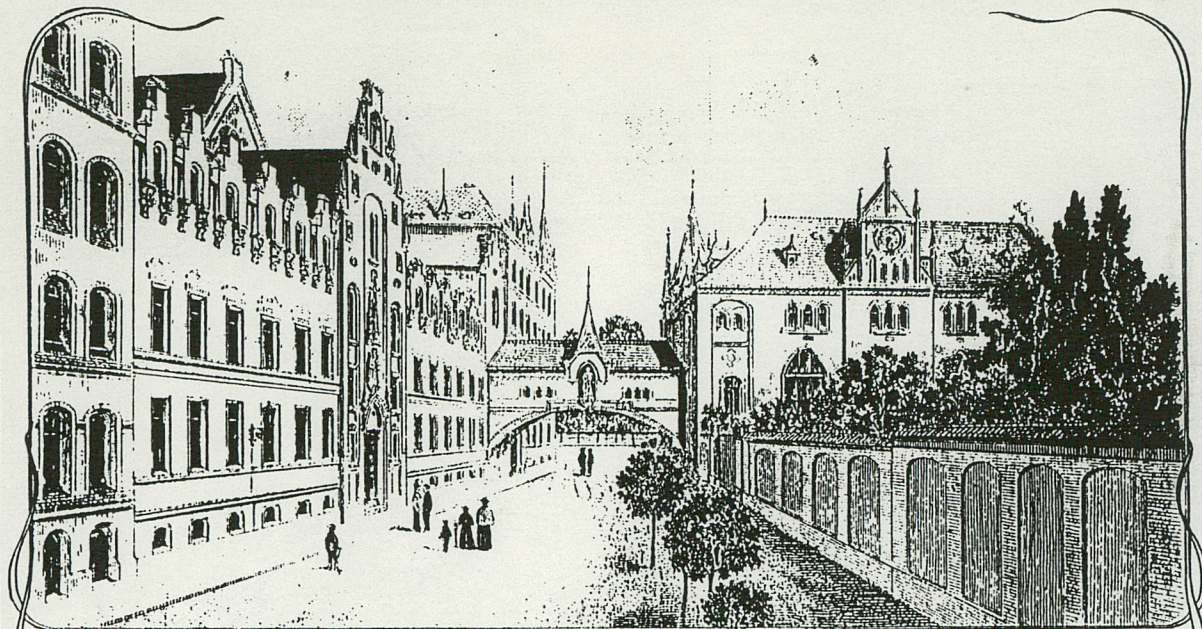
Budynek jest wyposażony w instalację wodno-kanal., co, telefon, odgrom.

Wkładkę założył: B. Uszałowicz-Piąty III 1994 r.
(Imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów:

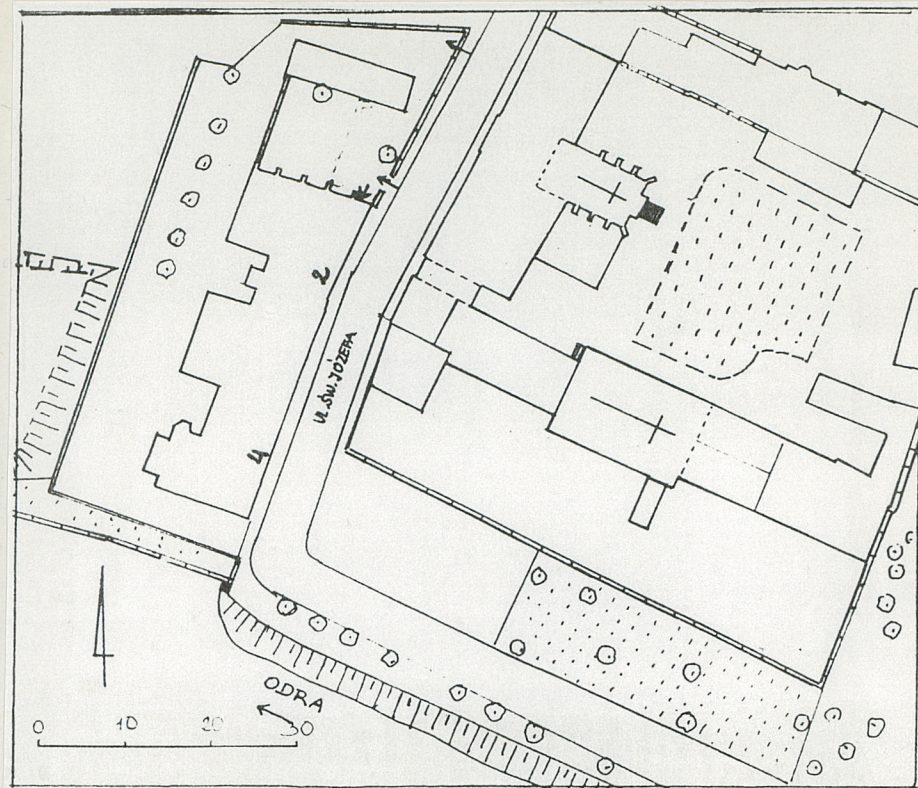
Wzór ODZ 1978 r.

St. Joseph-Stift mit Noviziat und Überführung.
Vom Domplatze aus.

H. Schellmer & Nachf. Max Schellmer, Bresl.

PRZYTULEK ŚW. JÓZEFA Z NOWICJATEM
ORAZ PRZEJŚCIE NAD ULICĄ
WIDOK OD STRONY PLACU KATEDRALNEGO

1. Widok klasztoru, rys. z
1907 r., wg publ. J. Ju-
ngnitza (rubr. 49), str.
22.

2. Południowy fragment
elewacji wschodniej.

3. Północny fragment e-
lewacji wschodniej.

1. Miejscowość
Wrocław

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)
Klasztor sióstr św. Elżbiety.

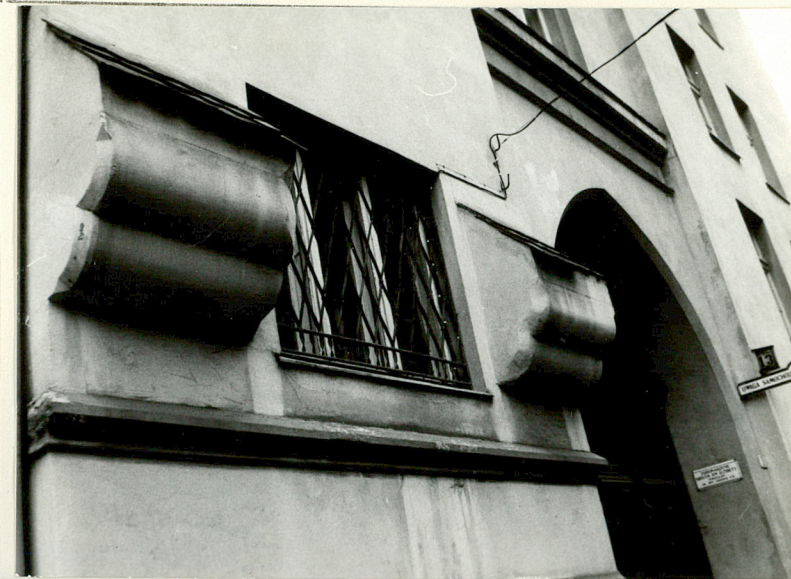
3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
Zdjęcia

1.

2.

3.

1. Ryzalit środkowy elewacji zachodniej.
2. Elewacja zachodnia, widok od strony katedry.
3. Okienko furty klaszternej.
4. Wejście główne.
5. Brama przejazdowa w łączniku m. klaszterem a szpi-

talem.

Wkładkę założył: B. Uszałowicz, VI 994r.
(Imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów:

OZGraf. Z.P. Ostróda zam. 699 nakł. 23.600

4.

5.

1.

2.

3.

4.

5.

1. Wejście do sklepionej sali pod kaplicą, z figurką Immaculaty w tympanonie.
2. Widok na kaplicę p.w. Niepokalanego Poczęcia NMPanny, elew. płd.
3. Elewacja wschodnia-kaplica j.w.
4. Łącznik między klasztorem a dawnym szpitalem, widok od wschodu.
5. Fragment północny elew. wschodniej.

1. Miejscowość

Wrocław

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

Klasztor sióstr św. Elżbiety. Zdjęcia

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

1.

2.

3.

1. Wnętrze kaplicy Niepokalanej Poczęcia NMP-widok w kierunku ołtarza.
2. Dekoracja malarska ścian.
3. Drewniana figura św. Michała Archanioła, ustawiona na gł. klatce schodowej.
4. Aula pod kaplicą.

4.

Wkładkę założył: B. Uszałowicz V 1994r.

(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów:

OZGraf. Z.P. Ostróda zam. 699 nakł. 23,600

Wzór ODZ 1978 r.

1.

2.

3.

4.

1. Sien' przejazdowa - wnetrze.
2. Glówna klatka schodowa.
3. Południowa klatka schodowa.
4. Widok na dziedziniec klasztorny, w kierunku obecnego nowicjatu.